

Nr 214.

Av herr **Gustavson** i Västerås, om *höjning av avlöningen till stallpersonalen vid statens hingstdepåer och stuteri.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 1, nionde huvudtiteln, E. Hästavel och boskapsskötsel m. m., har till arvodesavlönad personal — stallbetjänter m. fl. vid statens hingstdepåer och stuteri — beräknats en arvodesförhöjning å 180 kronor per år till var och en av nämnda befattningshavare.

Denna avlöningsförbättring motsvarar således icke, även om därå — som förmodligen är meningen — beräknas nuvarande dyrtidstillägg, den provisoriska avlöningsförstärkning, som genom riksdagens beslut tillkom övriga statens befattningshavare från och med den 1 juli 1937. Verkningarna av den föreslagna åtgärden skulle sålunda bli, att ifrågavarande personal skulle, förutom att den under ett helt år ginge miste om den löneförbättring som tillkommit övriga statens befattningshavare, även i fortsättningen komma i åtnjutande av lägre löneförbättring än dessa.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 196 till 1937 års riksdag uttalade statsrådet och chefen för finansdepartementet, att verken inom ramen av tillgängliga medel äro oförhindrade att, där så, enligt principerna för här framlagda förslag, kan befinnas av omständigheterna påkallat, bereda befattningshavare, som icke äger rätt åtnjuta provisorisk avlöningsförstärkning, såsom kompensation härför avlöningsförbättring med skäligt belopp.

Framställning om avlöningsförbättring med stöd av detta uttalande gjordes till lantbruksstyrelsen men föranledde ingen åtgärd, emedan styrelsen sade sig icke ha några medel till förfogande.

Tidigare framställningar om förbättring av avlönings- och anställningsvillkoren ha också avslagits av lantbruksstyrelsen med motivering, att riksdagen till siffran bestämde lönen. Ifrågavarande personals lönevillkor gå alltså icke att förändra på det sätt, som eljest är vanligt, genom förhandlingar och uppgörelser parterna emellan — de anställda arbetarna eller deras organisation och vederbörande verkstyrelse — utan äro dessa lönevillkor således helt beroende av riksdagens beslut. När riksdagen sedan beslutar avlöningsförstärkning till praktiskt taget alla i statens tjänst men helt utelämnat bl. a. här berörd personal är det långt ifrån att rättvisa skilspats.

Det är då att märka att denna personal är bland de allra lägst avlönade i statens tjänst. Vill man göra allvar av att hjälpa upp de lägst avlönade grupperna, finnas starka skäl till att i första hand företaga en sådan förbättring i denna personals avlöningsvillkor, att den verkligen får en hjälp som betyder något. Med utgångspunkt härifrån är den i Kungl. Maj:ts

proposition upptagna löneförbättringen icke tillfredsställande, i synnerhet som dessa befattningshavare enligt propositionen gå miste om även denna förbättring under ett helt år i förhållande till övriga.

Det berättigade i en ytterligare förbättring av denna personals lönevillkor framgår av följande sammanställning av nuvarande och föreslagna lönevillkor, jämförda med vad 1936 års lönekommitté föreslagit för befattningshavare i 5:e lönegraden.

	Nuvarande	I prop. föreslagen	1936 års löne- kommitté 5:e lönegraden	
Beg.lön å A-ort inkl. tillägg.....		1,939	2,144	2,539
Slutlön å A-ort inkl. tillägg.....		2,246	2,452	3,105

Arbetstiden för stallpersonalen vid hingstdepåerna är därtill avsevärt längre än för övriga befattningshavare i statens tjänst. Med frånräknande av raster är arbetstiden 10 timmar å vardagar och dessutom upp till 4 timmars tjänstgöring å söndagar, vartill komma stallvakter vart nittonde dygn med praktiskt taget oavbruten tjänstgöring över hela dygnet. Arbetstiden blir härigenom c:a 64 timmar per vecka året om. Denna arbetstid överstiger inte bara avsevärt den arbetstid, som de befattningshavare i statens tjänst ha, med vilka jämförelse i lönehänseende här ovan gjorts, utan överstiger också rätt väsentligt den arbetstid, som den nya lantarbetstidslagen innebär. Vid avvägande av lönen bör inte detta förhållande förbises.

I anslutning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att under nionde huvudtiteln posten E, avlöningar, uppräknas med så stort belopp ifråga om arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, och avlöningar till övrig icke ordinarie personal, att stallpersonalen vid statens hingstdepåer och stuteri må i lönehänseende bli åtminstone jämställda med befattningshavare i 5:e lönegraden enligt förslag till civilt avlöningsreglemente.

Stockholm den 22 januari 1938.

David Gustavson,
Västerås.